

NAUČNÁ STEZKA MODŘANSKÁ ROKLE

DÉLKA: 3 km

POČET ZASTÁVEK: 7

POTŘEBNÝ ČAS: cca 1 hodina

ZAMĚŘENÍ: historické a přírodovědné

Přírodní památka Modřanská rokle, kterou naučná stezka prochází, bývala už v 19. stol. oblíbeným výletním místem Pražanů. Údolí, které se podle několika lomů nazývalo Doly, bylo tehdy prakticky bezlesé. Na svazích byly pastviny s teplomilnou a skalní vegetací, která byla předmětem zájmu botaniků. Ve 20. letech 20. století byly již nevyužívané pastviny zalesňovány, a to často nepůvodními druhy stromů, zejména akátem. To na těchto plochách způsobilo pozdější postupný zánik původních společenstev takřka v plném rozsahu.

Obliba Dolů mezi výletníky ještě vzrostla ve 30. letech 20. stol., kdy tu nacházeli zábaavu, sportovní vyžití i občerstvení.

Brzy poté, co se rychle se rozvíjející Modřany staly v 60. letech minulého století městem a vzápětí byly připojeny ku Praze, bylo údolí Libušského potoka velmi negativně ovlivněno okolní výstavbou panelákových sídlišť a souvisejícími zásahy v samotné Modřanské rokli (úpravami toku Libušského potoka, výstavbou asfaltové silnice a retenční nádrže a skládkováním odpadů). Přesto si Modřanská rokle – díky vyhlášení ochrany v kategorii přírodní památka – zachovala mnohé přírodní hodnoty.

Nejhojnější bylinné společenstvo roste podél potoků v tzv. ptačincové olšíně (kromě několika druhů ptačince tu roste např. orsej

jarní, pstroček dvoulistý, šťavel kyselý a největší lékařský). Při horních okrajích rokle se na suchých slunných místech dochovaly zbytky teplomilných společenstev s ostřicí nízkou, křivatcem českým, hvozdíkem sivým a bělozárkou liliovitou.

Na bylinné vegetaci je závislé velké množství bezobratlých živočichů. Modřanská rokle také patří mezi nejcennější lokality s výskytem obojživelníků – žije a rozmnožuje se tu několik druhů skokanů a ropuch. Z plazů tu lze zastihnout ještěrku obecnou, slepýše křehkého nebo užovku obojkovou. Žije tu přibližně 60 druhů ptáků, z nichž asi polovina tu také hnízdí – asi nejnápadnější jsou strakapoud velký, datel černý, holub hřivnáč, sojka obecná a v zimě hejna sýkor, běžní jsou i brhlík lesní a šoupálek krátkoprstý a mnozí další. Obtížnější je pozorování zdejších savců – jsou plaší a mnohé druhy žijí nočním životem.

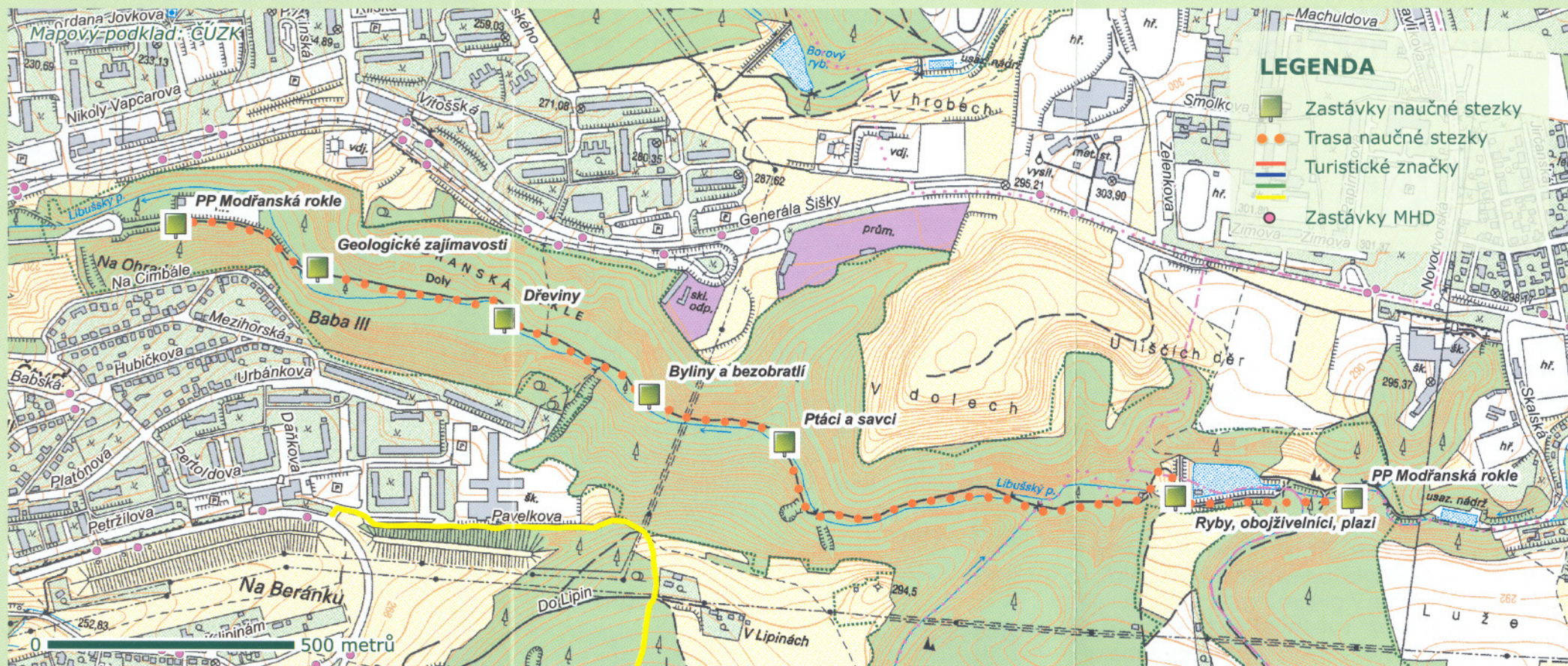
Retenční nádrž Libušská

MODŘANSKÁ ROKLE

NAUČNÁ STEZKA

Pokud se na naučnou stezku vydáte MHD, můžete si vybrat z několika možností:

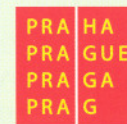
- Ze železniční zastávky Modřany projít pěšky kolem kostela Nanebevzetí Panny Marie a zděné zvonice a dále ke světelné křižovatce ul. Československého exilu a Kolarovové. Zde můžete projít podchody nebo přejít po přechodech ke spodnímu (západnímu) okraji Modřanské rokle.
- Ze zastávky tramvají č. 3 a 17 Poliklinika Modřany u spodního okraje Modřanské rokle.
- Ze zastávky autobusů č. 117, 139, 150, 157, 165, 173 nebo 253 u spodního (západního) okraje Modřanské rokle.

Křivatec český

V roce 2010 vydal odbor ochrany prostředí Magistrátu Hl. m. Prahy
Text a foto: OOP MHMP,
spolupráce Občanské sdružení Evans

www.prazskestezky.cz

PRAŽSKÁ
CHRÁNĚNÁ
PŘÍRODA